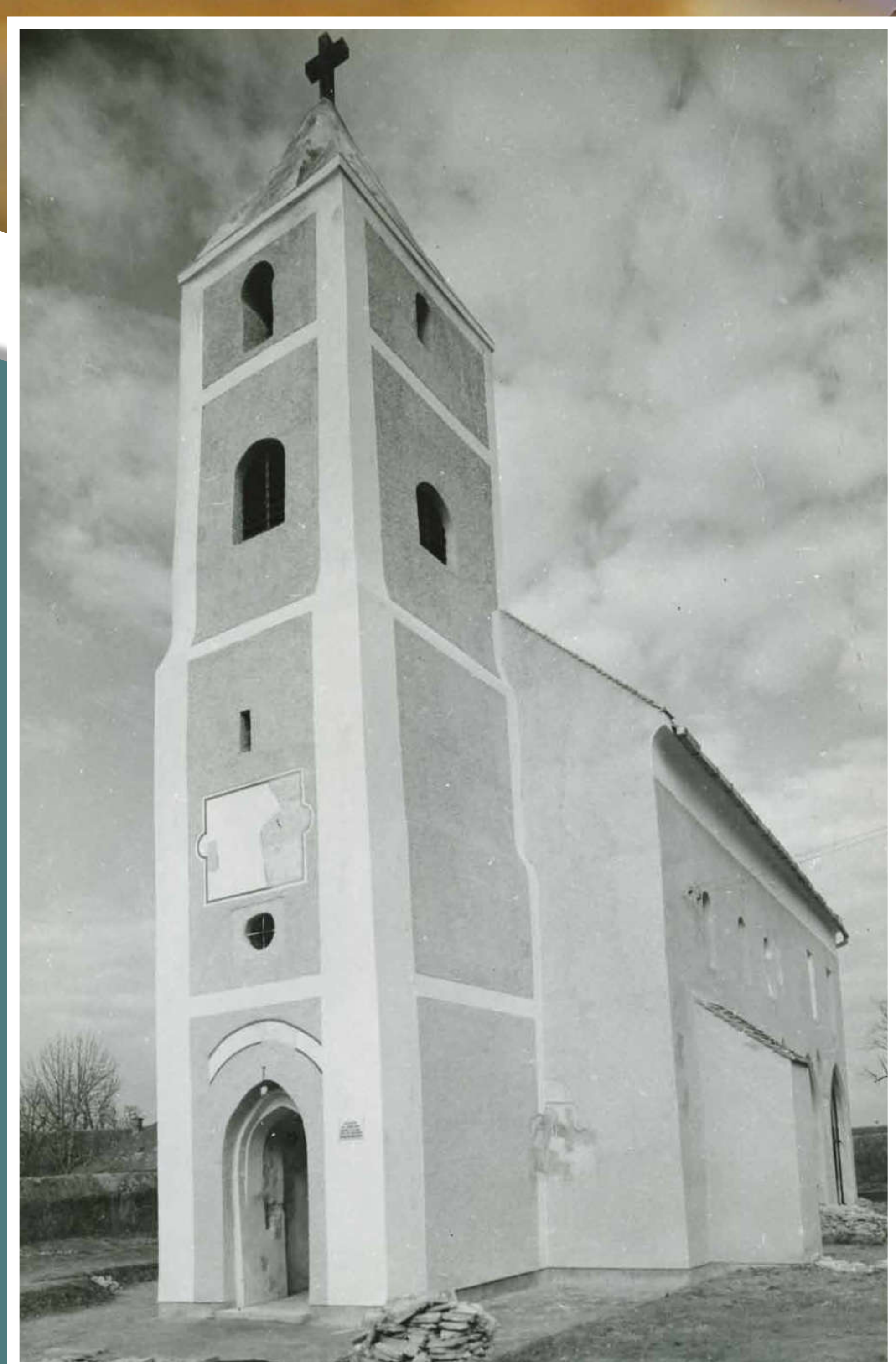
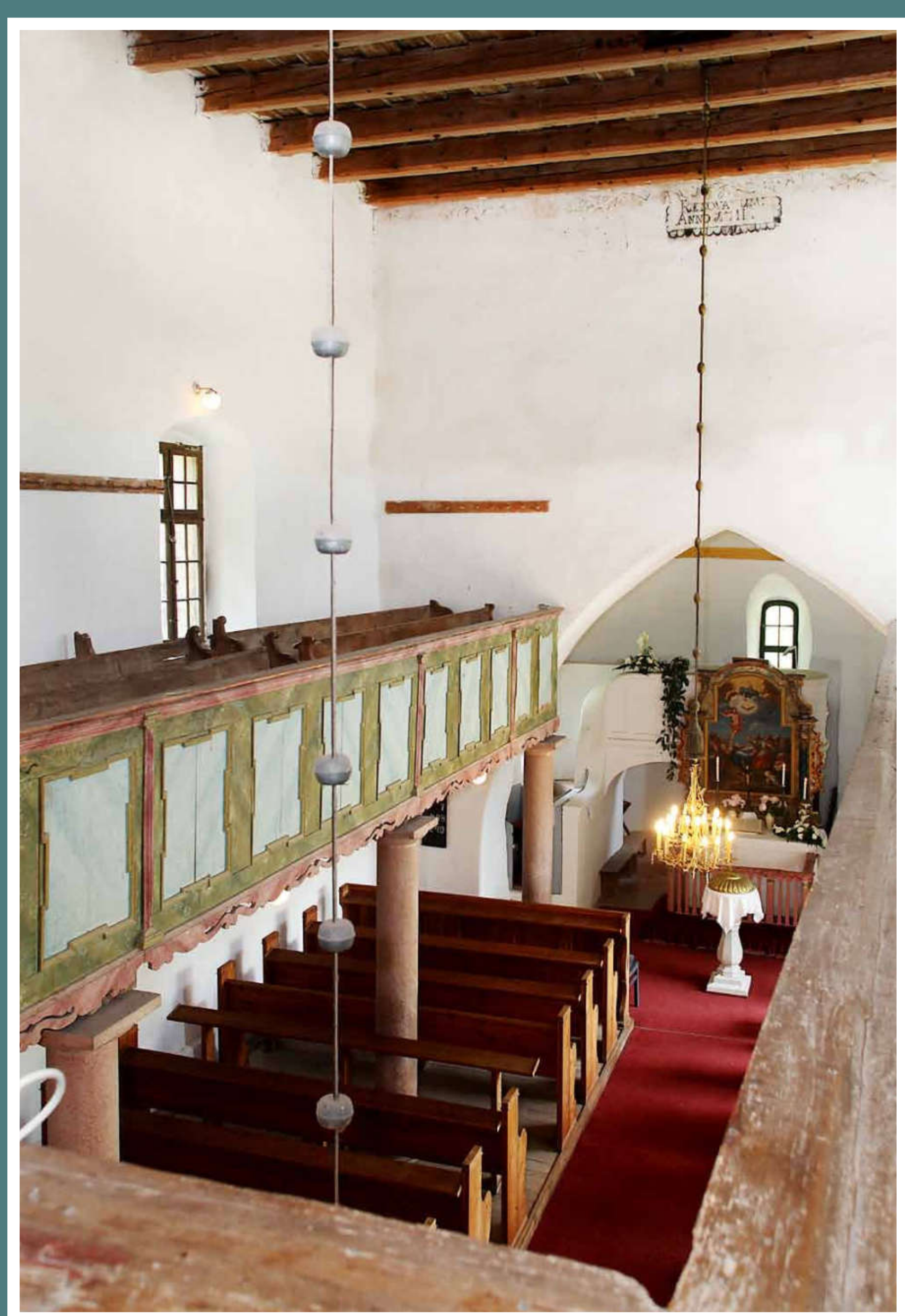
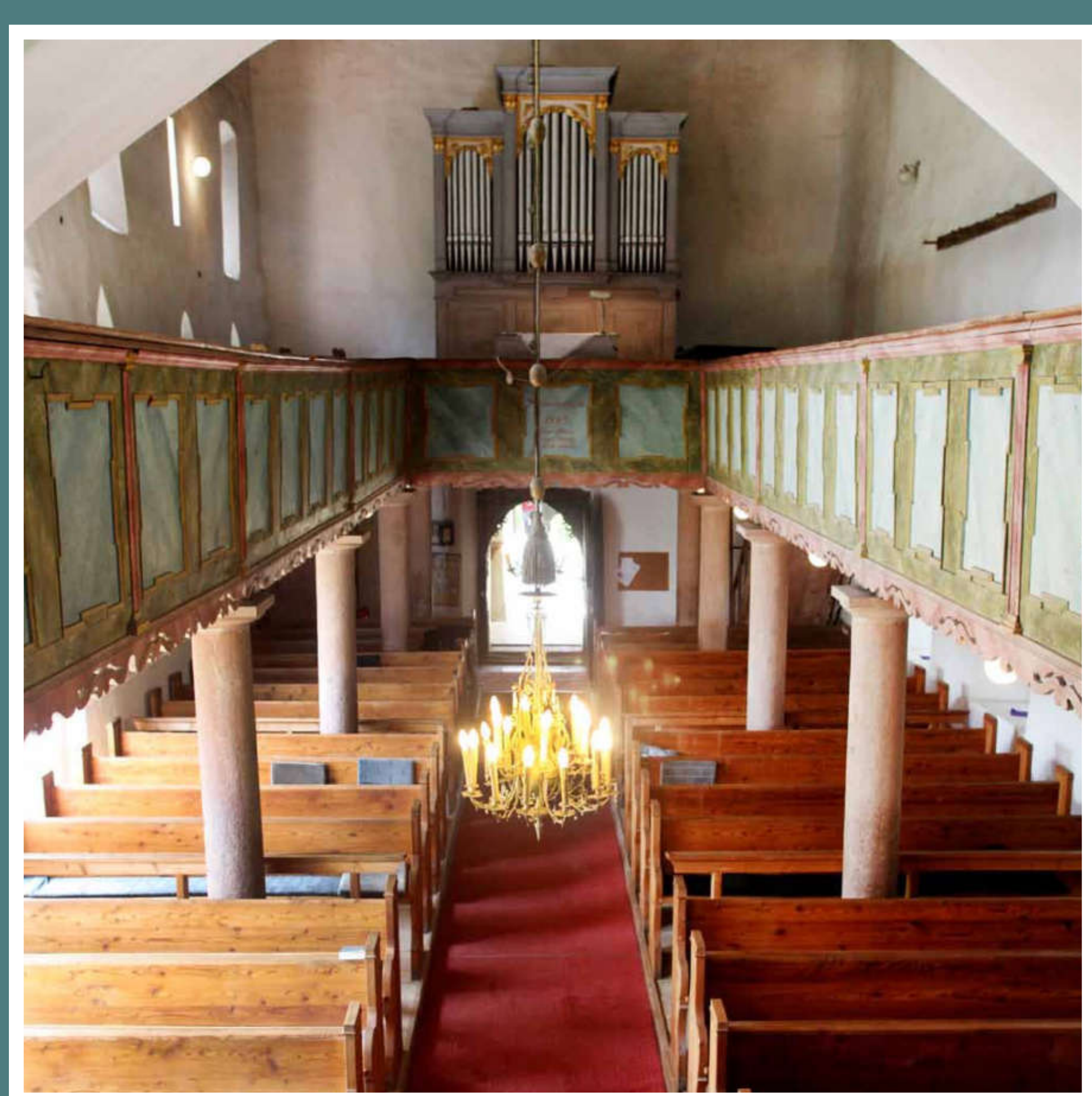

Lovászpátóna

A TEMPLOM AZ 1959-60-AS MŰEMLÉKI FELÚJÍTÁS UTÁN

*„Így törté-
hetett a reformáció
behozatala L.-Patonán
is, a mikor az evangélikus-
sá lett jobbágyság magával vit-
te egyházát, papját, templo-
mát, egy sem maradt vissza
katholikusnak.”*

(A lovász-patonai ágost.hítv.
evang. gyülekezetének év-
könyvei, 1880-1891)

Az egykori Szent Márton-templomot a 12-13. század fordulóján alapították, majd a 14. és a 15. század folyamán is átépítették. Hajóját a 14. század második felében keleti irányban jelentősen meghosszabbították, és ekkor épült hozzá a kőgúla-sisakos harangtorony, amelynek gótikus átjáróján keresztül kettős kapuzaton lehet bejutni a belső térbe. A templomot egykor körítőfal övezte. „Régi alakú templomként” emlegetik a 19. században, s úgy tartják, olyan régi, mint a gyülekezet.

A középkori templom egyhajós, keletelt, sokszögzáródású szentéllyel épült. A déli homlokzaton a régészeti feltáráskor kerültek elő román kori és csúcsíves ablaknyílások. Előbbiek tengelyosztása, ritmusa és elhelyezkedése teljesen tipikusnak mondható román kori falusi templomépítészetünkben. A déli falon további, nagyméretű csúcsíves nyílások kerültek elő, ezek feltehetően egy csatlakozó kegyúri kápolnára (sarkain támpilléres, négyszögletes, boltozott térre) utalnak, amely a 15. században épült. A középkori töredékeken túl a Szentháromságot ábrázoló falképet fedeztek fel a szentélyben és más, 18. századi kifestésnek a nyomai (pl. bibliai idézet) is megtalálhatók. Belül a toronyaljban, a boltváll magasságában és a gótikus bejárat kőkerete felett vörös-fekete szegélydísz maradványai, a mennyezet alatt fekete, indás-leveles szegélydísz piros és zöld virágokkal, és a diadalív felett festett tábla látható: 1711-ben készült az újabb kifestés. A karzat 1843-ra, a barokk ablakok 1868-ra készültek el.

Műemléki helyreállítása nagyban emelte a templomnak nemcsak művészettörténeti, hanem egyház- és gyülekezettörténeti jelentőségét is.

